

ПОЛИМЉЕ

Od 1. februara 1932. do 1. januara 1938. godine u Prijepolju su izlazili napredni listovi "SANDZAK", "RASKA" i "NOVI SANDZAK". Posle rata prvi list se pojavljuje 1. marta 1952. godine pod imenom "GLAS POLIMLJA". Od 1. maja 1953. godine list menja ime u "POLIMLJE" i tako izlazi do 27. januara 1979. godine. 1. maja iste godine ponovo je pokrenut list "GLAS POLIMLJA" koji od 29. decembra 1989. godine menja ime u "POLIMLJE". Ukazom Predsednika Republike od 16. maja 1977. godine "Polimlje" je odlikovano ordenom bratstva i jedinstva sa srebrnim vencem.

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА

ГОДИНА LXXXII БРОЈ 3023 ЦЕНА 50 ДИНАРА ПРИЈЕПОЉЕ 1. НОВЕМБАР 2024.

ISSN 0353-6815

GeoEkliptika
geodetska agencija

064 32 42 140
064 36 80 643
geoekliptika@gmail.com

Valterova 118
Prijepolje

ПОЛИМЉЕ

Лист за друштвена и политичка питања

Izdavač:

Informativno preduzeće
d.o.o. POLIMLJE

**Direktor i glavni i
odgovorni urednik:**
VLADIMIR BABIĆ

Redakcija:

INDIRA HADŽAGIĆ,
VERICA KIJANOVIĆ
NIKOLA BABIĆ

Kompjuterska priprema:
ESAD MUŠKIĆ

Pretplata:

- godišnja 3000 dinara
- pola godine 1500 dinara

Inostranstvo:

Godišnja pretplata 10.000
dinar

Putem interneta (PDF):
5000 dinara

Telefon:

033/712 555

Internet adresa:

www.listpolimlje.info

E-mail:

polimlje@gmail.com

Žiro račun:

Vojvođanska banka
325950060003078636

Štampa:

Grafokarton Prijepolje
Tel: 033/710 009

NOVINARNICA
WWW.NOVINARNICA.COM

JKP „Лим“
„ПРОМОВИСАНА“
ВИШЕНАМЕНСКА
ЦИСТЕРНА

Вредност возила износи близу 19 милиона динара, а део средстава за ову набавку обезбедило је Министарство за бригу о недовољно развијеним подручјима, док је остатак издовојен из буџета општине.

Ова савремена и вишенаменска цистерна капацитета 9.000 литара опремљена је мотором Euro 6 стандарда, чиме задовољава највише еколошке стандарде, а уједно обезбеђује високу ефикасност и поузданост у раду. Обављаће широк спектар задатака у различитим временским условима и на различитим теренима, односно биће коришћена у различите сврхе: за прање улица, снабдевање водом у ванредним ситуацијама, као и за чишћење снега током зимских месеци, чиме ће значајно допринети одржавању града и повећању сигурности на путевима. Вредност возила износи близу 19 милиона динара, а део средстава за ову набавку обезбедило је Министарство за бригу о недовољно развијеним подручјима, које је донирало 7 милиона динара. Остатак средстава обезбеђен је из буџета општине Пријепоље.

А.П.

Прошлог петка у Бродареву

САЈАМ ПОЉОПРИВРЕДЕ И ТУРИЗМА

Петнаести по реду сајам на ком су излагали домаћи и излагачи из Црне Горе одржан је 25. октобра у двористишту ОШ „Светозар Марковић“ у Бродареву. Ова манифестација истиче значај пољопривреде за нашу општину и у први план износи туристичке потенцијале исте.

Локална самоуправа је у сарадњи са ТО Пријепоље организовала и ове године Сајам пољопривреде и турзима у Бродареву, који је подржан од стране Министарства пољопривреде, Пољопривредне стручне школе из Ужица, као и бројних донатора, спонзора и партнера. Сам програм пратио је и одговарајући културни садржај, а бројни излагачи представили су своје производе. На петнаестом по реду сајму овог типа излагани су производи из следећих категорија: воћарства, повртарства, пчеларства, домаће радиности, сеоског и верског туризма, рафтинга и алпинизма,

као и механизације и опреме за пољопривреду. Били су присутни и излагачи из Црне Горе који су пружили значајну подршку домаћим излагачима. Испред локалне самоуправе обратили су се помоћник председника општине Дино Башовић и већник Санел Диздаревић, као и директор ТО Пријепоље Петар Васиљевић. А Башовић је истакао значај пољопривреде за нашу општину и све потенцијале које општина нуди у области туризма.

В.К.

Prosek plata u avgustu

PRIJEPOLJSKIH 99.999 DINARA

Prosek bruto plate u Prijepolju viši samo od proseka u Arilju na nivou Zlatiborskog okruga i među 20 najnižih od svih opština u Srbiji, od kojih većina ima manje stanovnika nego prijepoljske veće mesne zajednice. Prosek u Srbiji bio je 133.591 dinar

Prosečna bruto zarada isplaćena u Prijepolju za avgust iznosila je 99.999 dinara, dok je bez poreza i doprinosa bila 72.256. Prosečna zarada na nivou Zlatiborskog okruga bila je 112.631 dinara (bruto) i 81.248 neto. Najviše plate isplaćene su u Užicu, gde je bruto plata bila u avgustu 125.721, a neto 90.463 dinara. Slede: Požega, gde je plata sa porezima i doprinosima bila 115.991, a bez poreza i doprinosa 83.976 dinara, Sevojno sa 113.790, odnosno 81.907 dinara i Kosjerić gde je bruto plata bila 110.109, a neto 79.267 dinara. Priboj je imao prosek plata 106.988 dinara bruto, odnosno 77.318 neto, prati ga Čajetina sa 106.680, odnosno 76.902 dinara, Šjenica sa 104.410 dinara

bruto i 75.322 neto, Bajina Bašta, gde je bruto prosek bio 103.362, a neto 74.725 dinara, Nova Varoš sa 103.298 bruto i 74.476 dinara neto, dok je na začelju, pored Prijepolja, Arilje sa bruto prosekom zarada u avgustu od 99.561, odnosno neto 72.046 dinara. Prosečna zarada (bruto) obračunata za avgust 2024. godine u Srbiji iznosila je 133.591 dinar, dok je prosečna zarada bez poreza i doprinosa (neto) bila 96.649 dinara. Prosečna plata na nivou Beogradske regija bila je 167.029 dinara, bruto i 121.145 dinara neto. Najviše plate obračunate su u beogradskoj opštini Stari grad, gde je bruto zarada iznosila 231.842 dinara, a neto 170.304 dinara.

Medijalna neto zarada za avgust 2024. godine iznosila je 75.575 dinara, što znači da je 50% zaposlenih ostvarilo zaradu do navedenog iznosa.

Prosečna neto zarada u periodu januar-avgust 2024. godine, u odnosu na isti period prošle godine, nominalno je veća za 14,6%, a realno je veća za 9,2%.

Prema ovim zvaničnim podacima RZS, Prijepolje se i dalje nalazi među 20 opština sa najnižim prosečnim primanjima u Srbiji, od kojih većina ima manje stanovnika nego veće mesne zajednice prijepoljske opštine.

I.H.

ДЕМОГРАФСКА ПРОЈЕКЦИЈА РЗС ЗА НАРЕДНЕ ТРИ ДЕЦЕНИЈЕ

СРБИЈА БИ МОГЛА ДА ИЗГУБИ МИЛИОН И ПО ЉУДИ

Процес старења становништва ће се наставити, а број деце до 14 година биће двоструко мањи од броја старијих до 65 година. Готово половина становника Србије живеће у пет градова који ће бити урбани центри. Повољнија старосна структура само у пет општина, међу којима су Нови Пазар, Сјеница и Тутин.

У 2052. години наша земља ће имати свега 5,2 милиона становника, односно милион и по мање људи у односу на 2022. годину. Процес старења становништва ће се наставити, па ће просечна старост порастати са 43,8 на 46,4 године, а број деце узраста до 14 година биће двоструко мањи од броја старијих од 65 година. Заступљеност становника старијих од 65 година порасће са 22 на 28,5 одсто, док ће број старијих од 80 година порастати са 4,5 на 7,3 одсто – у преводу са језика бројки, то значи да ће Србија све више постајати земља старог становништва.

Смањење броја становника узраста од 15 до 64 године довешће до тога да ће однос издржаваних према радно способним особама бити три према четири, што ће представљати повећање оптерећења контингента радне снаге за преко 25 одсто у односу на 2022. годину. Готово половина становника Србије живеће у пет градова који ће бити урбани центри – Београду, Новом Саду, Новом Пазару, Крагујевцу и Нишу. Друга половина популације биће неравномерно распоређена у преосталих 140 општина, док ће се највећи губитак становништва 2025. године десити у Борској и Зајечарској области, која ће изгубити готово 50 одсто грађана, док ће најмањи губитак становника претрпети Београдска и Јужнобачка област – мање од десет одсто, истиче се у најновијем извештају Републичког завода за статистику (РЗС) под називом „Пројекције становништва Републике Србије 2022–2052. године“.

Како истичу аутори овог извештаја, анализа демографских трендова у Србији током једног века, од 1953. до 2052. године, заснована на резултатима пописа и пројекција становништва, указује на преломну тачку у 1991. години. Све до тада, број становника Србије растао је, и то

претежно захваљујући позитивном природном прираштају. Међутим, услед неповољних економских и друштвених промена које су се догодиле крајем 20. века, број становника почиње да опада током деведесетих, а опадајући тренд наставља се све до 2022. године, што потврђује и последњи попис становништва. Према очекиваном сценарију пројекција, Србија ће у 2032. години имати број становника сличан оном из 1953. године – око 6,2 милиона, а 2053. у њој ће живети свега 5,5 милиона особа.

И стопа укупног фертилитета у нашој земљи претрпела је транзицију – 1992. године она је износила 1,8 малишана по жени, да би 2011. године пала на 1,4, а потом порасла на ниво од 1,6. Међутим, забрињава тренд одлагања рађања, и то највише ка старосној групи 30–34 године, а све индиције указују да је моменат када су се младе жене, старости од 20 до 24 године, најчешће одлучивале на рађање, неповратно прошао. Очекивано трајање живота женске популације у 2022. години износи 78 година, а мушкараца 73 године, а очекује се да ће у 2052. години дужина животног века жена и мушкараца бити приближно 84 односно 79 година. Иако ће се удео младе популације 0–14 година у укупном становништву задржати на нивоу од око 14 одсто у периоду 2022–2052. године, величина овог контингента смаћиће се за око 25 процената. Смањење се подједнако односи на децу предшколског (0–6 година) и школског (7–14 година) узраста, а то је директна последица мањег броја живорођених. У поређењу са бројем старих од 65 и више година, број младих узраста 0–14 година биће двоструко мањи 2052. године. Радно способно становништво такође ће се смањити са 4,3 милиона у 2022. на три милиона у 2052. години, а

удео радно способних у укупном становништву опашће са око 64 одсто на 58 процената.

Наставак депопулације у сва четири региона

Посматрано регионално, у наредних тридесет година очекује се наставак процеса депопулације у сва четири региона Србије, а најмањи губитак

становништва биће у престоници, где се очекује да ће у 2052. години живети пет одсто мање људи у односу на 2022. годину. Регион Војводине изгубиће четвртину свог становништва до 2052. године, а у остала два региона губитак ће бити око 30 одсто. Осим све веће миграције становништва ка северу Србије, односно територији Београда и Новог Сада, уочава се све већа концентрација становништва у градовима који су већи урбани и универзитетски центри. То ће резултирати чињеницом да ће 2052. године на подручју пет градова – Београда, Новог Сада, Ниша, Крагујевца и Новог Пазара – живети скоро половина укупног становништва Србије. С друге стране, 2052. биће преполовљен број градова са више од 100.000 становника у односу на 1992. и 2022. годину, а због високог учешћа старије популације у укупном становништву, демографски најугроженије општине су Црна Трава, Неготин, Голубац, Бољевац, Босилеград, Осечина и Нова Варош, док се релативно повољнија старосна структура бележи се у општинама Сјеница, Тутин, Нови Пазар, Опово и Жабалъ.

Обрада: Л.П.
Фото: „Полимље“
(Извор: „Политика“)

Инфо-пулт ПУ Пријепоље

ПОВОДОМ РАСПИСАНОГ КОНКУРСА ЗА УПИС ПОЛАЗНИКА У ЦЕНТАР ЗА ОСНОВНУ ПОЛИЦИЈСКУ ОБУКУ

1.500 полазника ће бити уписано у Центар за основну полицијску обуку у Сремској Каменици, а у ПУ Пријепоља ће бити распоређено њих 38

Председник општине Пријепоље Драго Попадић посетио је инфо-пулт Министарства унутрашњих послова - Полицијске управе Пријепоље, који је био постављен испред Пријепољске гимназије, а поводом информисања потенцијалних кандидата за упис у Центар за основну полицијску обуку у Сремској Каменици. Исти је био постављен и испред старе школе у Бродареву.

Подношења ради, Министарство унутрашњих послова Србије расписало је конкурс за упис 1.500 полазника у Центар за основну полицијску обуку у Сремској Каменици. У Полицијској управи Пријепоље, која обухвата и подручја Прибоја и Нове Вароши, након завршене обуке биће примљено 38 полазника.

“MOGU ЈА ТО”

Овај пројекат је суфинансиран из Буџета Републике Србије-Министарства информисања и телекомуникација. Ставови изнети у подржаном медијском пројекту нужно не изражавају ставове органа који је доделио средства.

Анкета

СТАВОВИ ПРИЈЕПОЉАЦА И ПРИЈЕПОЉКИ О ПРОБЛЕМИМА ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ

„Нажалост, фали нам тај осећај солидарности и емпатије према особама са посебним потребама и инвалидитетом“

Питали смо суграђане шта то Пријепољу недостаје како би се потребе особа са инвалидитетом задовољиле и како бисмо као заједница учинили да се они осећају као равноправни чланови друштва?

Луција Филиповић

- Различити видови и степени инвалидитета захтевају различите потребе. Проблеми са којима се сусрећу и на које можемо да утичемо као друштво, а и власт јесу, пре свега, уређење система јавних установа, јавног превоза и укључивање тих особа у културно-уметничка дешавања. Као прво, поводом уређења система јавних установа и њихове доступности ОСИ, потребно је увести правило да особе са инвалидитетом имају предност у односу на остале, као и да постоји озвучење док особе чекају свој ред. Ово је јако битно за аутистичне особе за које важи правило да се много боље сналазе у уређеним системима. Што се тиче јавног превоза, познато је да код нас возила, пре свега, немају подршку и рампе за особе које користе колица како би се кретале, а особе са инвалидитетом су принуђене да избегавају гужве, па, самим тим, и градски превоз. Такође, битно је напоменути и да прилази зградама јавних установа махом нису прилагођени ОСИ.

Суада Софтић

- Шта да кажем, у моје време су деца са посебним потребама односно са инвалидитетом ишла су у такозвану Специјалну школу и тиме су, свесно или несвесно, била одвојена од остале деце. Оно што ми се у садашњем систему допада јесте да су сада та деца укључена тако што

школу похађају заједно са свом осталом децом. А што се тиче особа у инвалидским колицима на пример, Пријепоље је мали град и општина и прилично нразвијен, тако да нема основне услове у виду паркинга и стаза.

Жељана Дробњак

- Сматрам да је Пријепоље прилично неразвијено и нема неких специјалних услова којима би се особе са инвалидитетом укључиле у друштво. Треба кренути од њихових основних потреба и прилагодити јавне површине, пре свега, а потом и спортске сале и терене како би се те особе што више укључиле у свакодневне активности. Мислим да би требало поради на јавној свести о томе да су и они равноправни чланови нашег друштва и да им, као таквим, треба пружити исте могућности. А ми треба сви као

појединци да дамо свој допринос како би наше друштво функционисало као друштво равноправних и једнаких.

Александар Ружић

- Један од кључних проблема у нашем граду са којим се сусрећу особе са инвалидитетом је неприступачност. Пuteви и улице нису довољно прилагођени тим особама. Притом, ако узмемо у обзир свакодневно презагушен саобраћај, непрописно паркиране аутомобиле на тротоарима и слично, верујем да им то поприлично отежава приступ и кретање. Плашим се да се тај проблем неће скоро решити, јер је до нас самих. Нажалост, фали нам тај осећај солидарности и емпатије према особама са посебним потребама и инвалидитетом, који јако често немамо.

Иван Брашњовић

- Особе са инвалидитетом су обично дискриминисане и непожељне у друштву, ускраћују им се основна права при школовању и запошљавању, а и право на слободу кретања. Препреке које ометају кретање људи са инвалидитетом обично се налазе у зградама институција, јавном простору, радном превозу и др. Неравне површине, степеништа, неадекватни паркинг простори само су неке од препрека са којима се сусрећу особе са инвалидитетом свакодневно. Највећи број послодаваца има предрасуде према тим особама па се радије одлучују да плате казне за незапошљавање ОСИ него да им пруже шансу да покажу своја знања и умећа. Сматрам да људе са неком врстом инвалидитета наше друштво у целини не сматра и не доживљава једнаким члановима заједнице. Када би људи изашли из свог рама и занемарили своја ограничења и ушли у улоге и животне тих особа, видели њихов доживљај света, онда би сигурно били хуманији

и више би поштовали права ОСИ које овде заслужују исто место као и сви други грађани.

Данијела Аничић

- Проблеми особа са инвалидитетом тичу се друштва у целини. Мислим да се ништа битно неће променити док год сами не стекнемо јасну слику о потребама тих особа као равноправних чланова друштва и заједнице. Сматрам да пуко набрајање њихових проблема неће учинити ништа на пољу решавања истих. Боље би било да се сви појединачно, па и колективно позабавимо оним што је до нас да учинимо како би ово данашње друштво било што боље уређено, па и овај наш мали град као средина од које треба почети са променама.

Рада Милисављевић

- Као просветник радник, могу рећи да су особе са инвалидитетом максимално укључене у наставне активности, а постоје и програми који су прилагођени управо за њих. Док, са друге стране, поједине институције у нашем граду нису прилагодили своје услуге свима једнако. Односно, на пример, прилази зградама појединих установа нису прилагођени рецимо слепим и слабовидим особама и као такви нису безбедни за њих. Морамо мало као друштво скренути пажњу на ове особе и као појединци утицати на свест друштва у целини о њиховим правима и потребама. Могу само да кажем да је отприлике иста ситуација и у целој држави као и код нас. Некако, удаљили смо се једни од других и немамо више тај осећај према проблемима наших суграђана са којима се они, пак, свакодневно суочавају.

Никола Бабић
Верница Кијановић

Удружење ловаца Пријеполје ЛОВИШТЕ „ЛИМ“

Ово удружење броји од 630 до 650 чланова, а истичу се по својој доброј организацији. Финансирање Удружења углавном је сведено на сопствена средства, а део средстава издваја надлежно министарство.

Каква је тренутна ситуација у пријеполским ловиштима? Да ли је популација дивљих животиња оптимална и како ловци остварују своја права? О томе је говорио управник ловишта „Лим“ Мирко Полић.

„Први записи о постојању удружења ловаца на овим нашим просторима потичу из 1946. године, а касније то прешло у други вид удруживања. Овде у Пријеполу формирани су ревири који обухватају одређени број секција. Конкретно, у нашем удружењу постоји 19 ловачких секција организованих у 7 ревира. Ревири подразумевају одређено подручје на ком ловци остварују своја права приликом обављања лова, приликом узгоја и заштите дивљачи, изградње лово-техничких објеката и свега што иде уз то“ објашњава Полић, управник ловишта „Лим“, једног од три таква у Удружењу ловаца Пријеполја.

Према подацима, финансирање Удружења углавном је сведено на сопствена средства, као што су, пре свега, чланарине и део средстава од наплате такси и улазака у ловишта, као

и одстрела одређених врста дивљачи. Додатна средства се не остварују осим када су у питању конкурси за одређене пројекте, као што су они које расписује Министарство пољопривреде, шумарства и и водопривреде, а некада и општина Пријеполје распише одређени конкурс.

Последњих десет година, надлежно министарство издваја значајна средства за пројекте од оних средстава која су сама ловачка удружења у обавези да издвоје за таксе. У претходне четири године најзначајнији такав пројекат био је насељавање европског јелена, па се успех ове идеје мери у преко двадесет јединки јеленске дивљачи које су успешно насељене на подручју које покрива ово ловиште, а сама популација је у порасту већ сада.

Што се тиче бројности и поделе ловаца у одређене категорије, Полић каже да се та структура углавном не мења.

„У последњих неколико година устаљен је број чланова, а то је од 630 до 650. Они су распоређени у одређене старосне категорије. Постоји категорија редовних чланова до 60 година старости, а повлашћени чланови су од 60 до 80 година и преко 80 су почасни чланови. Поред њих, постоји и ловачки подмладак до 18 година. И постоји један део ловаца који се по нашем статуту третирају као чланови без оружја, а то су људи који имају жељу да се друже са ловцима, немају оружје, не желе да одстрелују дивљач, већ воле да учествују у другим активностима“

објашњава он.

Према речима управника, ловна година се не поклапа са календарском, па ловна сезона креће од 1. априла и траје до 31. марта наредне године.

А, што се тиче штете коју дивљач зна да нанесе, било је разних случајева, а на смањењу исте се ради активно кроз прихрану и друге активности.

„Из године у годину због озбиљности посла којим се бавимо, троше се велика средства на газдовање, односно конкретно на прихрањивање дивљачи, врста које су најатрактивније за лов, а тиме се побољшава њихова полна, старосна и трофејна структура. Последњих пет-шест година дошло је до пораста бројности свих врста, па

тако да долази и до повећања штета које они наносе пољопривредницима. Највише штете наносе дивље свиње. А срнећа дивљач и европски јелен знају да праве штете на садницама воћа. Док је популација вука сведена на минимално-оптимално бројно стање. Медвед прави штету на засадима воћа и кошницама“ објашњава Полић.

Према подацима, у ловишту „Лим“ постоји преко 60 хранилица, а од тога су 30 аутоматске за зрнасту храну. Те хранилице имају у себи соларне батерије, а раде по принципу избацивања одређене количине хране једном до два пута дневно као дохрана

дивљачи која је навикла да долази на та места. На тај начин се успешно прати бројно стање одређених врста, као и трофејна и полна структура.

„Сваке године ловачке секције имају задатак да изграде неки број лово-техничких објеката, па било да су то ловачке чеке, хранилице за срне, хранилице за дивље свиње, хранилице за ситну дивљач. Углавном, сваке године се такви објекти обнављају или изграђују нови“ рекао је управник ловишта „Лим“.

Поводом болести од којих болују дивље животиње, управник је издвојио један случај појаве афричке куге свиња.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

„Имали смо случај ове године где је код једне свиње дијагностикована афричка куга свиња. То је било крајем јуна. Од Управе за ветерину смо добили решење којим се обуставља лов у трајању од 60 дана. Па смо по хитном поступку морали да изградимо једну хладњачу у коју је доведена сва одстрелена дивљач. У тај објекат је долазило овлашћено лице које је узимало узорке који су потом слати на Ветеринарски институт у Краљеву. Тако да су ловци могли да преузму ловину тек после завршених испитивања“ истакао је Полић.

Obeležen 27. oktobar

DAN OSLOBOĐENJA PRIJEPOLJA OD OTOMANSKOG CARSTVA

Na Trgu oslobođenja obeleženo 112 godina od oslobođenja od Otomanskog carstva, tim povodom predstavnici SO Prijepolje, na čelu sa predsednikom, i Udruženja boraca položili su vence u znak sećanja na važan istorijski trenutak i žrtve koje su dale doprinos oslobođenju 1912. godine.

Najpre se obratio Milan Lučić, predsednik Udruženja boraca potomaka i poštovalaca Narodno-oslobodilačkog rata 1941-1945 godine opštine Prijepolje.

„Okupili smo se da se ponovo pred ovim spomenikom pomolimo, koji uradiše građani Prijepolja u znak sećanja na današnji dan pre 112 godina kada je oslobodilačka vojska ušla u Prijepolje. Ovde su pod komandom majora Radivojevića došli na čelu Javorske brigade, koja je te godine oslobodila staru Srbiju od vekovne otomanske okupacije. Mi danas sa ponosom možemo da kažemo da smo oni koju neguju oslobodilačku tradiciju ovog kraja, tretiramo je i gajimo kao jednu tradiciju za borbu, za slobodniji život, za čast i poštenje svih naših naroda i naše otadžbine. U narednim danima ćemo obeležiti još nekoliko datuma

za pamćenje, prvi će biti u četvrtak 31. oktobra kada je opet srpska vojska u Prvom svetskom ratu oslobodila ovaj kraj i oslobodila Prijepolje od austrougarskih okupatora, posle toga ćemo 14. novembra da obeležimo borbu na Kačevu u kojoj je 20 boraca Trećeg bataljona branili ovu slobodnu teritoriju iznenadjenih od strane Nemaca i njihovih saradnika ustaša izgubilo svoje živote među kojima je i sin Sretena Vukosavljevića i brać narodnog heroja Dušana Tomaševića Čirka. Datum koji ćemo posebno obeležiti je 26. novembar, to je dan 1944. godine kada je Treća proleterska brigada osvetila Prijepoljsku bitku. Tada je u toj borbi za jednu noć ova brigada pod komandom narodnog heroja Halila Hadžimurtenzića uništila i bacila iz stroja preko 600 Nemaca. Posle toga dolazi 4. decembar, komemoracija u kojoj se moramo pokazati kao i svake

godine. Ono što je posebno važno, ajmo da zajednički obeležimo 80 godina od oslobođenja Prijepolja u Narodno-oslobodilačkoj borbi, 9. januara sledeće godine, kazao je Lučić.

Ispred lokalne samouprave obratio se Njegoš Janjušević.

„Pre svega moram da kažem jedno veliko hvala herojima kojima smo se okupili da odamo poštu jer zbog njih i njihove borbe mi danas živimo u jednom slobodnom svetu, oni su žrtvovali sve svoje samo zarad slobode, a svedoci

smo da je Srbija u 19. i 20. veku mnogo ratova vodila isključivo zarad slobode, nijedan nije vodila zarad teritorije. U Prvom i Drugom balkanskom ratu i u Prvom svetskom ratu iz Prijepolja je bilo oko 1.760 učesnika tih ratova. To je zaista veliki broj za tako malo Prijepolje, zaista moramo biti ponosni na naše pretke. Još jednom jedno veliko hvala i neka im je slava“ rekao je Janjušević.

A.P.

Pogled u imenovinske kartice

KOLIKO KO ZARAĐUJE U VLADI SRBIJE

Najveću platu u Vladi Srbije ima ministar unutrašnjih poslova Ivica Dačić – 372.089,43 dinara, što je više od premijerske Miloša Vučevića (184.048,04), plate predsednice Narodne skupštine Ane Brnabić (211.358,64 din), pa čak i predsedničke plate Aleksandra Vučića (221.862,21 din), Slavica Đukić Dejanović prima veću penziju od plate kao ministarka prosvete, pokazuju podaci iz njihovih imovinskih karata, dostavljenih Agenciji za sprečavanje korupcije. A koliko iznose razne nadoknade i privilegije?

Iako je ministar policije najplaćeniji u Vladi Srbije, to ne znači da ostali ministri slabo zarađuju. Naprotiv, mnogi od njih imaju i dodatne privilegije zbog kojih im se uvećavaju mesečna primanja.

Ministar sporta Zoran Gajić osim plate od 149.000 din prima i nacionalno priznanje od 285.000 din, koje je stekao kao selektor odbojkaške reprezentacije. Slavica Đukić Dejanović, na primer, ima veću penziju (227.000) od plate koju zaradi mesečno kao ministarka prosvete (151.600 din). Njena koleginica ministarka pravde Maja Popović ima platu od 158.239,66 din, ali je prijavila da mesečno prima i 154.946,79 din kao član Visokog saveta tužilaštva, kao i 45.000 dinara od Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave jer je ispitivač u Komisiji za polaganje državnog stručnog ispita. **Deset ministara u UO Fonda za razvoj Srbije**

Od 32 člana Vlade Srbije, koja je izglasana 2. maja ove godine, deset je u Upravnom odboru Fonda za razvoj Republike Srbije, na osnovu čega mesečno imaju "dodatak" od 75.000 do 85.000 din. Predsednica UO Fonda za razvoj je ministarka privrede Andrijana Mesarević, dok su članovi Siniša Mali, Goran Vesić, Irena Vujović, Dubravka Đedović Handanović, Tomislav Momirović, Nemanja Starović, Novica Tončev, Usame Zukorlić i Aleksandar Martinović.

Ministar poljoprivrede, šumarska i vodoprivrede mesečno inkasira nešto više od 294.000 din, i jedino on u imovinskoj karti ne navodi primanja iz Fonda za razvoj. Martinović prima platu od 151.046,95 din, mesečnu naknadu od 45.000 din kao član Komisije za polaganje stručnih ispita, a za "odvojeni život" država mu plaća još 98.000 dinara.

Cini se da je i ministar za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja Nemanja Starović sebe lepo

uposlio, jer pored plate od 152.000 din od preduzeća "Milan Blagojević – Namenska", a.d. Lučani, gde je predsednik Nadzornog odbora mesečno prihoduje 90.000 din, a na sve to i 75.000 din kao član UO Fonda za razvoj.

Prema onome što su prijavili Agenciji za sprečavanje korupcije, ministar finansija Siniša Mali osim plate od 160.425,69 dinara prima i 74.981 dinar kao član UO Fonda za razvoj. Dubravka Đedović Handanović, ministarka rudarstva i energetike ima mesečnu platu od 150.446 din, a godišnje kao članica UO Fonda za razvoj dobija 909.029 din, dok u vladinoj Komisiji za kapitalna ulaganja nema primanja. Irena Vujović, ministarka zaštite životne sredine ima platu od 161.042 dinara i 85.066 dinara od Fonda za razvoj. Slična primanja ima i ministar saobraćaja, građevinarstva i infrastrukture Goran Vesić i ministar unutrašnje i spoljne trgovine Tomislav Momirović, čije su plate par hiljada manje.

Ko „živi“ samo od plate?

Ima ministara koji su prijavili samo platu, a najnižu u Vladi imaju ministar za ljudska i manjinska prava i društveni dijalog Tomislav Žigmanov i ministarka za evropske integracije Tanja Mišćević, čije plate jedva prelaze 120.000 din.

Platu kao jedini izvor primanja prijavio je Marko Đurić, koji je do skoro primao ambadorsku od 5.860,83 dolara, a sada kao ministra spoljnih poslova 168.405,86 din. Tu je ministar turizma i omladine Husein Memić (166.393 din), potpredsednik Vlade Aleksandar Vulin sa platom od 161.042,71 din, zatim ministar za javna ulaganja Darko Glišić (159.438 din), ministar odbrane Bratislav Gašić (155.842 din), ministar kulture Nikola Selaković (155.842,10), ministar za brigu o selu Milan Krkobabić (156.441,49), ministarka državne uprave i lokalne

samouprave Jelena Žarić Kovačević (156.441 din), ministar informisanja i telekomunikacija Dejan Ristić (155.242,71 din), ministarka za brigu o porodici i demografiju Milica Đurđević Stamenkovski (149.848,20 din).

Sa druge strane, ima i onih koji ne primaju ministarsku platu. Ministar zdravlja Zlatibor Lončar prima samo platu kao hirurrg u Kliničkom centru Srbije, koja iznosi 160.000 dinara, a ministarka nauke, tehnološkog razvoja i inovacije Jelena Begović samo platu koju ima kao naučni saradnik na Institutu za molekularnu genetiku i genetičko inženjerstvo Beograd – 182.229 din.

Koliko pruža fotelja „bez portfelja“?

U Vladi Srbije trenutno ima pet ministara bez portfelja, a samo jedan

od njih Nenad Popović ne prima ministarsku platu, bar prema navodima iz njegove imovinske karte, dok sa druge strane ima akcije u brojnim preduzećima sa sedištem širom Srbije, Rusije, Ujedinjenih Arapskih Emirata, na Kipru.

Novica Tončev, zadužen za unapređenje razvoja nedovoljno razvijenih opština naveo je u maju samo akontaciju koju je primio za april ove godine, a koja je iznosila 79.419,59 din. Đorđe Milićević, zadužen za koordinaciju aktivnosti i mera u oblasti odnosa sa dijasporom prima ima platu od 157.640,28 din, Usame Zukorlić, zadužen za oblast pomirenja, regionalne saradnje i društvene stabilnosti prima 150.447 din (još 85.066 iz Fonda za razvoj). Tatjana Macura zadužena za oblast rodne ravnopravnosti, sprečavanja nasiljanad ženama i ekonomskog i političkog osnaživanja žena prima 150.447 din.

Podatke treba uzeti sa rezervom, jer mnogi državni funkcioneri ne prijavljuju sve svoje prihode, kao ni imovinu.

Sekretar Vlade u Nadzornom odboru „Službenog glasnika“

Generalni sekretar Vlade Srbije Novak Nedić za posao koji obavlja prima platu od 148.388 din, a kao predsednik Nadzornog odbora Javnog preduzeća "Službeni glasnik" dodatno 89.977 din.

Ko vodi Fond za razvoj i za koje pare?

Direktorka Fonda za razvoj Republike Srbije od pre dve godine je Tatjana Matić, koja je na tu funkciju došla sa pozicije ministarke trgovine, turizma i telekomunikacija. Njena plata je 302.396,68 din, a od kada je prošle godine postala član Nadzornog odbora Simpo A.D. Vranje još 94.125 din mesečno.

Obrada:L.P.
(Izvor:"Danas")

Septembar

IZNOS INFLACIJE

Prema saopštenju Republičkog fonda za statistiku, inflacija u Srbiji u septembru iznosila je 4,2 odsto, dok je mesečni rast bio 0,1 odsto.

Posmatrano po glavnim grupama proizvoda i usluga klasifikovanih prema nameni potrošnje, u septembru u odnosu na prethodni mesec, rast cena je zabeležen u grupama restorani i hoteli (1,3 odsto), hrana i bezalkoholna pića (1,2 odsto),

oprema za stan i tekuće održavanje (0,8 odsto), stanovanje, voda, električna energija, gas i ostala goriva, alkoholna pića i duvan, zdravlje i obrazovanje za po (0,3 odsto) i u grupi komunikacije (0,1 odsto). Pad cena zabeležen je u grupama rekreacija i kultura (3,0 odsto), transport (1,6 odsto) i odeća i obuća (0,2 odsto). Cene proizvoda i usluga lične potrošnje,

kojima se meri inflacija, u septembru su u poređenju sa decembrom 2023. godine u proseku povećane za 3,3 odsto.

L.P.

KAKO SEBI OLAKŠATI ODLAZAK U PENZIJU ŠTA SVE TREBA PRIKUPITI?

Kako utvrditi činjenice koje utiču na ostvarivanje prava za penziju? U ovoj fazi postupka, pored kontaktiranja poslodavca koji svoje obaveze nisu ispunili na vreme, potrebno je zaista utvrditi sve što može da utiče na pravo.

Često se stranke začude kada im se traže dokazi o služenju vojnog roka, ili dodatni dokazi o radu pre više decenija. Ništa od toga nije bez razloga. Pre donošenja rešenja ovlašćeni radnik Fonda u obavezi je da u potpunosti „raščisti“ sve što je u postupku saznao. Neophodno je proveriti sva eventualna poklapanja perioda osiguranja, utvrditi podatke o svim naknadama najčešće onim za bolovanje, pribaviti sve dokaze o ostvarenim zaradama. Znamo da je devedesete godine prošlog veka obeležio raspad SFRJ. Ti događaji učinili su mnoge nekadašnje poslodavce inostranim. Neretko se arhive podataka za sve radnike nalaze u sedištim nekadašnjih velikih kompanije, ma gde da su zapravo radili. Da bi se do tih podataka doslo potrebno je vreme. U ovoj fazi postupka prikupljaju se podaci o obavljanju samostalne delatnosti, uverenja o plaćenim doprinosima i uverenja o beneficiranom radnom stažu. Sve ono što vam do podnošenja zahteva za penziju nije ni palo na pamet da je važno, sada postaje. Jer svaki propust u utvrđivanju činjenica u ovoj fazi može kasnije da izazove probleme. Zbog toga se nemojte ustručavati da se uključite u postupak. Ako imate saznanje o podacima koji nedostaju, ako znate da imate staž koji nije upisan u radnu knjižicu, ako znate bilo šta što može da pomogne – pravo je vreme da to saopštite referentu. Još je bolje da sačinite pisanu izjavu. Moguće je da će pre rešenja za penziju na vašu adresu doći drugo rešenje. Na primer, možda je potrebno utvrditi svojstvo osiguranika za neki period kada niste bili prijavljeni. Možda ste u nekom periodu, ili neposredno pred penziju, sami uplaćivali doprinose. Referent mora i to da utvrdi i da donese rešenje o prestanku svojstva osiguranika po tom osnovu. Lica koja su se bavila poljoprivredom možda imaju periode za koje treba utvrditi mirovanje osiguranja. U najtežoj varijanti možda ćete dobiti rešenje da se postupak pekada do utvrđivanja nekog od prethodnih pitanja bez koga nije moguće odlučiti o pravu. Na primer, to može da bude utvrđivanje postojanja vanbračne zajednice u pojedinim zahtevima za porodičnu penziju. Kada se utvrdi ono što je potrebno, najbolje je da sami tražite nastavak postupka. Naravno, prethodno podnet zahtev važi idalje. Kada se konačno uklope sve kockice, pristupa se donošenju rešenja. Prvo referent izrađuje nastup prema dokazima kojim raspolaže. Postupak

donošenja rešenja podrazumeva i obaveznu kontrolu nacrtu koju uvek sprovodi drugi zaposleni, ne onaj koji je nacrt izradio. Na ovaj način se postiže dodatne kontrola zakonitosti u radu. Kontrolor može nacrt da vrati sa primedbom, ili da na njega da saglasnot. U tom slučaju, rešenje je praktično doneto. Zatim se sprovodi administrativni postupak koji podrazumeva i dostavljenje rešenja podnosiocu zahteva. Ako je utvrđeno pravo na penziju jedan primerak ide i službi koja će da vrši isplatu na račun korisnika. Za osiguranike koji su radili u inostranstvu, u tom trenutku se propisani obrasci šalju u sve zemlje koje treba da odluče o penziji po svojim propisima. Naravno, jedan primerak ostaje uvek arhiviran – u predmetu. Dobili ste rešenje i šta sada? Ako ste zadosvoljni proslavite sa svojim najbližima, međutim, ako smatrate da u rešenju nešto nije u redu imate pravo da podnesete žalbu. Rok je 15 dana od primanja rešenja. To znači da u ovom roku žalba mora da se preda na šalteru Fonda, ili da se putem pošte pošalje preporučeno. U žalbi ćete obavezno navesti broj i datum rešenja i ono što smatrate da u njemu nije dobro. Ukoliko imate dokaze koji nisu već bili u predmetu, a mogu da potkrepe tvrdnje iz žalbe, obavezno ih priložite. Po žalbi može da se reši i prvostepeni organ i najčešće je to onaj isti referent koji je izradio nacrt. Ovo će se desiti ako se on složi sa navodima žalbe i u potpunosti ga usvoji. U svakom drugom slučaju kompletan predmet se prosledjuje drugostepenom organu – Direkciji RF PIO. On može da usvoji žalbu i poništi prvostepeno rešenje, ili može da odbije žalbu. Može i da poništi rešenje i sam sprovede postupak i donese novo rešenje, ali to se retko dešava. Ako dobijete odluku kojom je prvostepeno rešenje poništeno, predmet se vraća tamo gde je postupak vođan. Novi postupak obično kraće traje, ali je moguće da će biti potrebno novo pribavljanje dokaza. Ukoliko je žalba odbijena, preostaje mogućnost tužbe Upravnom sudu koji onda od Fonda preuzima dalje postupanje, do donošenja presude. Ovo su samo neki od primera za rešavanje Vašeg problema, ipak nadamo se da smo uklonili bar neke nedoumice sa postupka koji vodi Republički fond za penzijsko i invalidsko osiguranje kada podnete zahtev za penziju.

L.P.

ГРАДИМИР-ГРАДЕ ПОТЕЖИЦА 4.11.2020-4.11.2024.

Драги Граде, мислимо на тебе кад нам живот доноси и радост и тугу. С поносом чувамо сећање на тебе.

Твоји најмилији: супруга
Биљана, син Слободан, ћерке
Драгана и Душка, унук Вид и
зет Вихор

Sport

NEKAD JE I NEREŠENO DOBRO
Fudbaleri „Polimlja“ i „Jasena“ odigrali su nerešeno istim rezultatom. Košarkaši i košarkašice bili su uspešni i postigli značajne pobeде. Rukometaši i odbojkaši doživeli su poraz.

Prijepoljski fudbaleri odigrali su nerešeno na domaćem terenu protiv ekipe FK „Radničkog“ iz Valjeva rezultatom 1:1. U desetom kolu zone „Drina“ igrači „Polimlja“ bili su oslabljeni zbog zdravstvenog stanja pojedinih članova tima i nisu ostvarili planiranu pobeđu, a ovaj nerešen rezultat doneo im je jedan bod što ih je pozicioniralo na deseto mesto na tabeli. U narednom kolu očekuje ih gostovanje drugoplasiranoj ekipi iz Sevojna. Fudbaleri „Jasena“ su odigrali nerešeno na gostovanju u Novoj Varoši drugoplasiranoj ekipi „Zlatara“ u devetom kolu Zlatiborske okružne lige. Ekipa domaćina je dugogodišnji zonaš koji pokazuje da je cilj povratak u veći rang, pa su stoga imali motivaciju za uspehom. Uprkos svemu tome, obe ekipe uspele su da postignu po jedan pogodak, a ekipa brođarevskog tima se nalazi na šestom mestu na tabeli. Ovaj remi je ujedno šesta utakmica bez poraza za brođarevske fudbalere. U narednom kolu „Jasen“ će biti domaćin „Poletu“ iz Rasne. U šestom kolu Prve rukometne lige zapad za muškarce naši rukometaši su poraženi od ekipe „Karadorda“ na gostovanju u Topoli rezultatom 32:24. Prijepoljski rukometaši zadržali su treće mesto na tabeli, a u narednom kolu očekuje ih utakmica na domaćem terenu sa ekipom „Mokre Gore“. Četvrto kolo Prve lige zapad donelo je važnu pobeđu rukometašicama Prijepolja koje su pobedile ekipu „Radničkog“ iz Svilajнца rezultatom 33:30. U narednom kolu gostuju u

Valjevu ekipi „Metalaca 015“. Košarkaši „Mileševca“ odneli su prvu pobeđu u ovoj sezoni u okviru Druge međuregionalne lige zapad protiv ekipe „Takova“ iz Gornjeg Milanovca rezultatom 98:82. Prijepoljski košarkaši nalaze se na šestom mestu na tabeli a očekuje ih utakmica sa ekipom „Hills academy“ iz Ivanjice. Uspešne su bile i košarkašice i ostvarile prvu ovosezonu pobeđu u trećem kolu Prve međuregionalne lige jug 1 protiv ekipe „Play off“ iz Užica rezultatom 81:56. Za vikend dočekuju ekipu iz Novog Pazara.

A odbojkaši su doživeli poraz u trećem kolu Druge lige zapad protiv domaće ekipe „Rudara“ iz Baljevca rezultatom 3:1. Za vikend ih očekuje gostovanje u Užicu.

V.K.

Kidišu:

PSI „UJEDAJU“ AUTOMOBILE

O ujedima pasa lutilica pisalo se dosta. I o naplaćenim odštetama koje su koštale budžet prijepoljske opštine milione i milione dinara. Sada su navalili na automobile koje ujedaju, kandžama i zubima kidišući na gume, farove, tablice, blatobrane i ozbiljno oštećuju. Ko će platiti?

Psi lutilice sve ozbiljnije napadaju. Već smo vidali kako u čoporima jure za automobilima, biciklima i motorima, ali obično bi se na tome završilo. Sada su prešli u napad. Ujedaju i grizu automobile u pokretu ali i parkirane. Nedavno su zaredali u školskom dvorištu. O tome svedoče fotografije koje su nam upućene „s lica mesta“ kako bi se javnost upozorila ali i alarmirali odgovorni. Šteta nije mala jer šapama nasrću na gume i ostavljaju tragove ali i po automobilu koji je sav „isfaran“ od kandži i zuba. Na tome se ne zaustavljaju već grizu i tablice i blatobrane i branike i... da ne nabrajamo. Oštećenja su znatna i već je nekoliko slučajeva prijavljeno, a vlasnici traže način da se zaštite i da im se nadoknadi šteta. Tako se otvara još jednom pitanje pasa lutilice, njihovo zbrinjavanje, nadležnost i šta da preduzmu oni čiji su automobili oštećeni, šta da učine škole ako se to događa na parkingu u njihovom dvorištu?! Štete su sve ozbiljnije, ne bi da licitiramo ili prejudiciramo jer neki tvrde i da se kreću po nekoliko desetina hiljada dinara. Zahtevi za odštetu upućuju se opštini, odnosno lokalnoj samoupravi u čijoj je nadležnosti rešavanje problema pasa lutilica. Prijepolje pokušava da ublaži problem ali on je eklatantan i svi ti ujed i štete zbog kojih građani tuže opštinu tokom poslednje dve decenije oštetile su budžet za desetine i desetina miliona dinara. Uzalud „memorandum“ koji se potpisuju između opština, kako koja „garnitura“ dođe na vlast. Fotografiju se, daju izjave, a potom se nastavlja sa „praksom“ obećanja da će se rešiti, a ishod je isti. Svaka „garnitura“ ostavlja problem onoj sledećoj.

Psi lutilice haraju ulicama, oko kontejnera, jure sokacima, leže ispred javnih institucija, puna su ih školska dvorišta. Imali smo u Prijepolju ozbiljne slučajeve ujedanja dece i prolaznika. Sada su došli na red automobili. Toliko je postalo ozbiljno da vozači ne smeju da izađu iz auta.

Pokušava se naći objašnjenje zašto psi napadaju i grizu sada i automobile. Jedni kažu da je razlog „lovački instinkt“ jer automobil u pokretu, odnosno točkove, doživljavaju kao „plen koji beži“. Drugi vele da je to „želja za igranjem“ istražuju okolinu stavljajući stvari u usta, što uključuje i točkove. Treći razlog moglo bi biti to što su psi nervozni, pa zato napadaju točkove.

Pored napada, psi ponekada i vrše malu nuždu na točkove automobila. To rade kako bi obeležili

svoju teritoriju i kako bi drugi psi to mogli da prepoznaju, a dešava se i da ih privlači miris gume koji ih podstiče na mokrenje. Ima i onih koji tvrde da psi jure automobile jer im je-dosadno ili su pod stresom, pa se, vele, oslobađaju napetosti grizući „predmete“. Vrlo je indikativno objašnjenje da ako pas nema dovoljno telesne i mentalne aktivnosti, može razviti destruktivno ponašanje kako bi se rešio viška nakupljene energije. A vi pogledajte kakvi nas psi lutilice okružju, kakve pasmine, kakvi mešanci. Snagu tih pasa nikako ne bi smeli zanemarivati. A eno ih svakodnevno u centru grada, pored Doma kulture, škole i vrtića. Bilo kako bilo, do sada su uglavnom psi lutilice jurili automobile, lajući oko njih, štro je vozače frustriralo jer su pokušavali da ih izbegnu, plašeći se da ih ne udare. Sada su prešli na ujedanje, grebanje i otvoreno kidisanje koje za posledicu ima oštećenja vozila. Jedno ozbiljno pitanje se nameće: zašto vlasnici pasa nemaju obavezu da čipuju svoje ljubimce? Tada bi se lako ustanovilo čiji je pas koji luta, a računati za štetu bi se ispostavljali nesavesnim vlasnicima, koji kada se „zasite“ svojih ljubimaca ili kad više ne mogu da ih „izdržavaju“ jer psi koštaju i to prilično, jednostavno puste umiljatog kućnog ljubimca na ulicu. Tada nastaje drama, tužna za pse, prepuštene da se „snalaze“ i opasna po ljude, njihovu decu i imovinu. Već odavno upozoravamo na sve ovo ali uprkos” izjavama”, još se ništa nije ni pomerilo, a kamoli da je na putu da se reši. Nismo jedina opština koja ima ovakav problem ali je na nama da ga rešavamo jer smo sebi jedini. Dakle, prioriteti se moraju odrediti, jer nije i ne može sve biti prioritet i jednako važno, a jedno od pet na lestvici „urgentnih“ je rešavanje problema pasa lutilica. Vreme je da se sa „slikanja“ pređe na delo.

Indira Hadžagić

U Đurašićima

PSI LUTILICE RASTRGLI OVCE

Dejanu Bjeliću koji živi u selu Djurašići čopor(lovačkih) pasa je uprao na imanje i rastrgao 3 ovce koje su se nalazile na njegovoj ograđenoj livadi.

Dejana Bjelića iz Đurašića šokirao je prizor kakav nije video. Psi lutilice su mu na ograđenom imanju rastrgli ovce. To je izazvalo buru komentara i kod komšija. Kaže da se ne osećaju bezbedno više ispred svoje kuće, decu ne smeju da ostave samu a ni ovce ne mogu više da puste da pasu na livadi, pa ih ne puštaju napolje da se ovako nešto ne bi ponovilo. Kako Bjelić navodi, ovo nije problem koji muči samo njega, u okolnim selima se isto to dešavalo i pre i posle njegovog slučaja i to nije uopšte bezazleno. Ceo događaj se desio u tri sata posle podne na njegove oči ali on nije mogao nikako da spasi svoje stado. Psi su došli i oterali ovce u obližnji potok gde su

nastavili ono što su namerili i rastrgli. Ceo slučaj je prijavljen lokalnoj policiji, ali se ne nadaju previše. Kažu da su to lovački psi koji su od malena naučeni da love druge životinje, bili su nečiji ali im verovatno nisu više bili potrebni pa su ih pustili da se sami snalaze, a oni su instiktivno nastavili da love prvo na šta nalete. Što znači da životinje nisu krive, one rade samo ono što su ih naučili, već ljudi koji se bave lovom ali ih ne interesuje da nastave da vode računa o psima kada im više ne služe svrsi. Dejan Bjelić se nada da će nadležni da reše problem jer su pretpeli jako veliku štetu i nikako ne bi voleli da se tako nešto ponovi.

A.P.

Ogrev

KOLIKE SU CENE OVE GODINE? IAKO SU SE PROŠLE GODINE ŽALILI DA JE CENA OGREVA VEĆA OD PROSEČNE ZARADE OVE GODINE MALO BOLJE STANJE

Prodavci ogreva žale se na smanjenje obima posla. Zbog blage zime prošle godine mnogima je ostalo zaliha jer je potrošeno manje ogreva i većina domaćinstava je samo dokupilo zalihe. Ogrev je ove godine jeftiniji barem za 10% u odnosu na prošlu zimu što je obradovalo mnoge s obzirom na rast cena svih namirnica, goriva i ostalih potrepština. Cena pelet po toni kreće se od 22.000 dinara

pa naviše, u zavisnosti od kvaliteta, jednu paletu biste platili oko 23.000, dok cena po džaku iznosi 396 dinara. Cena ogrevnog drveta u našem gradu kreće se od 6.000 do 7.000 dinara po kubnom metru. Cena drvenog uglja košta 14.000 po toni, a na džakove 19.000 dinara. Tona mrkog uglja košta 19.000, a na džakove 21.000 dinara.

A.P.